

SOVYET REJİMİNİN ÇÖKÜŞÜNDEN SONRA KIRIM'A DÖNÜŞ HAYALİ

Bedirhan BALÇIK*

Kırım Türklerinin bağımsızlık mücadelelerinin önde gelen isimlerinden biri olan Edige Kırimal, Almanların Kırım'ı işgal etmeden önce henüz Sovyet yöneticilerin yarımadayı boşaltmaları sırasında yaptıkları katliamların, Kırım Türklüğünü imha siyasetinin bir safhası olduğunu vurgulamaktadır. Bolşevikler ilk olarak Akmesid (Simferopol)'deki NKVD kuvvetleri çekilmeden önce Kırım'da bulunan çok sayıda mahkûmu idam etmişlerdir. Kırım'da yaşanan bu katliam bir görgü tanığının ağzından şöyle anlatılmaktadır: "Akmesid'in 31 Ekim 1941'deki tahliyesinin arifesinde NKVD mensupları, NKVD binasının bodrumundaki hücrelerde ve şehir hapishanesinde bulunan on binlerce mahpustan yalnız cinayet suçundan yatanları serbest bıraktılar, geriye kalan bütün mahkûmları ise kurşuna dizdiler. Bolşeviklerin çekilmesinden sonra Akmesid NKVD binasının bodrumundaki çok sayıda ölünün arasında kadın ve çocuk cesetleri bulundu. 4 Kasım 1941'de NKVD mensupları Yalta şehir hapishanesindeki bütün mahkûmları da kurşuna dizdiler."

Yine Edige Kırimal'ın belirttiğine göre aynı günlerde benzer bir katliam daha yaşanmıştır. Şöyle ki 29 Ekim 1941 tarihinde Akmesid hastanesinde yatan ağır yaralı Sovyet askerleri Akyar (Sivastopol)'a nakledilmek üzere şehir garında vagonlara bindirilmişler, fakat tren hareket etmemiştir. Bolşevikler 31 Ekim sabahı saat 09.00'da vagonları ateşe vermişlerdir. Görevliler diri diri yanan yaralı Sovyet askerlerinin canhıraş feryatları ve iniltileri sivil halk tarafından duyulmasın diye vagonların kapılarını hemen kapatmışlardır. 1 Kasım sabahı tamamıyla yanmış olan trenden geriye sadece külleri kalmıştır.

Bu tür olayların Kırım'ın tamamında yaşanmış olma ihtimali oldukça yüksektir. Diğer taraftan Sovyet yöneticileri, Almanların eline kaynakların ve sanayi tesislerinin geçmesini önlemek istemişlerdir. Bolşevikler; bütün sanayi kuruluşlarının ve ürünlerinin imhasını, yiyecek maddesi dolu depoların yakılmasını, su ve kanalizasyon sistemlerinin dinamitlenmesini, bütün elektrik ve telefon hatlarının sökülmesini emretmişlerdir. Fakat bu durum Almanları pek etkilememiştir. Çünkü onlar her türlü ihtiyaçlarını dışarıdan karşılamışlardır. Alman işgalinin ilk aylarında hayat, Kırım Türkleri ve diğer Kırımlılar için çekilmez bir hâl almıştır.

* Trakya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Üçüncü Sınıf Öğrencisi